

Manifest del 8 de març de 2025: Dia Internacional de les Dones.

El 8 de març de 2025 celebrem el Dia Internacional de les Dones un dia per reivindicar els drets de les dones, un moment per reconèixer els avenços assolits en la lluita per la igualtat de gènere, per reflexionar sobre els reptes encara presents i per comprometre'ns a continuar treballant pel futur que volem per a totes les dones i nenes del món.

El 2025 commemorem el **trenta aniversari de la Declaració i la Plataforma d'Acció de Beijing**, un dels documents més rellevants de la història del feminisme i la defensa dels drets humans de les dones, que va establir un compromís global per aconseguir la igualtat de gènere i l'empoderament de les dones en tots els àmbits de la societat i va acabar suposant un abans i un després en la lluita pels drets de les dones arreu del món.

Trenta anys després de la seva aprovació, no només continua vigent sinó que a més continua orientant la lluita mundial contra les restriccions i els obstacles que troben les dones d'arreu del món pel simple fet de ser dones.

Només fa trenta anys que per primera vegada els governs i les organitzacions internacionals van reconèixer que la igualtat efectiva entre homes i dones no era només una qüestió de justícia social, sinó també un element essencial per al desenvolupament econòmic, polític i social de qualsevol país.

La **Declaració de Beijing** va fixar un full de ruta amb una visió clara i ambiciosa: eliminar totes les formes de discriminació contra les dones i garantir que tinguessin accés a les mateixes oportunitats i drets que els homes en tots els àmbits de la vida. La Declaració reconeixia les desigualtats estructurals que les dones pateixen en l'accés a l'educació, la salut, la participació política i econòmica, així com en l'exercici dels drets humans més bàsics. En aquest sentit, el document no només va abordar les qüestions bàsiques de la igualtat formal davant la llei, sinó que també va reconèixer la necessitat de transformar les estructures socials, polítiques i econòmiques que perpetuaven les desigualtats de gènere.

Des de la seva adopció, la Declaració de Beijing ha estat una referència fonamental per a l'elaboració de polítiques públiques en molts països. S'han fet avenços importants: la presència de dones en les esferes polítiques ha augmentat, s'han creat lleis de protecció contra la violència masclista i s'ha avançat en la representació de les dones en l'àmbit laboral i econòmic. Així mateix, han augmentat els espais de sensibilització i conscienciació sobre la igualtat de gènere i les dones tenen cada vegada més accés a l'educació i la salut.

Però aquests avenços no han estat uniformes ni suficients per posar fi a les desigualtats estructurals que persisteixen a tot el món. La **violència masclista** continua sent una de les majors amenaces per a les dones, i el **patriarcat** continua imposant barreres insalvables per a la seva plena participació en la societat.

Tot i els avenços aconseguits, encara queda molt camí per recórrer.

En els últims anys assistim a un **retrocés de les conquestes en matèria de drets de les dones** molt marcat per discursos que minimitzen la importància d'aconseguir la plena igualtat entre homes i dones, la negació de la discriminació que pateixen les dones i fins i tot la creença que la lluita feminista ha anat massa lluny.

A més, aquesta situació es veu agreujada per un context global marcat per la **inseguretat**, els **conflictes armats**, el **canvi climàtic** i la **pobresa extrema** que afecta principalment les dones i els nens i nenes.

Mentre els homes continuen sent la gran majoria de les víctimes en el camp de batalla, les dones sovint pateixen violència sexual, desplaçaments forçats, l'exclusió dels processos de pau i són sotmeses a matrimonis forçats fins i tot en edat infantil. Un exemple clar és la situació a l'**Afganistan**, on les dones han vist com es retallaven brutalment els seus drets amb la tornada al poder dels talibans. Avui en dia, les dones afganeses estan desposseïdes dels drets bàsics més fonamentals: l'educació, la llibertat de moviment i la capacitat de decidir sobre les seves vides.

La **pobresa** continua sent un factor que afecta de manera desproporcionada les dones. La crisi econòmica mundial ha empitjorat les condicions de vida de milions de dones, incrementant les desigualtats laborals i familiars, i afavorint el creixement de la violència masclista i la precarietat.

A les xarxes socials, l'escenari tampoc és massa optimista: els discursos contra les dones estan calant a les consciències de les persones més joves que tenen dificultats per a distingir la realitat de les *fake news* o el populisme.

I a tot aquest *totum revolutum* hem de sumar les nombroses i constants amenaces de les forces polítiques de dretes a limitar els drets de les dones i les nenes. Les eleccions al Parlament Europeu del passat mes de juny van suposar un augment de diputats i diputades dels dos grups parlamentaris d'ultradreta.

La representació de l'extrema dreta en l'àmbit nacional a cada estat membre també ha augmentat. A Espanya i Catalunya l'augment de l'extrema dreta ha provocat que partits de dretes moderats girin els seus discursos cada vegada més cap a la dreta més reaccionària, sobretot en aquells aspectes relacionats amb la igualtat efectiva entre homes i dones, els drets de les nenes i dones o els avenços socials.

L'auge dels moviments i partits polítics de dretes arreu del món ha posat en risc moltes de les llibertats i drets guanyats pel feminisme. Alguns governs europeus ja han aprovat lleis en contra dels drets de les dones i les nenes. És, per exemple, el cas d'Itàlia, que va aprovar una llei que permet als grups antiavortament accedir i pressionar les dones que es plantegen una interrupció voluntària de l'embaràs.

Perquè els drets no són per sempre, els hem de continuar reivindicant i lluitant dia a dia, les dones continuem lluitant per avançar. Avançant per garantir un futur en què **totes les nenes i dones** puguin viure amb seguretat, igualtat i oportunitats. Un futur on la violència masclista sigui erradicada i on les estructures de poder siguin reestructurades per incloure les veus i les realitats de les dones en tota la seva diversitat.

No podem permetre que els drets de les dones siguin vulnerats per interessos polítics o econòmics. Hem de continuar exigint el compliment dels compromisos adquirits fa trenta anys i posar en marxa noves mesures per erradicar la desigualtat i la discriminació de gènere.

El proper 8 de març, renovem el nostre compromís:

- **Per la defensa dels drets humans de totes les dones i nenes**, combatent qualsevol forma de violència, discriminació i explotació.
- **Per la igualtat efectiva entre homes i dones**, desmantellant les estructures patriarcals que perpetuen la desigualtat, i garantint la inclusió i l'empoderament de totes les dones i nenes, en particular les més marginades.
- **Per l'empoderament real de les dones i nenes**, assegurant l'accés inclusiu a l'educació, l'ocupació, el lideratge i els espais de decisió, i obrint les portes perquè les nenes i dones joves puguin liderar els canvis que necessitem per construir una societat millor.

Aquest 8 de març, trenta anys després de la Quarta Conferència Mundial de les dones celebrada a Beijing, continuarem lluitant per un món més just i igualitari. No ens aturarem fins que totes les dones tinguin els mateixos drets, les mateixes oportunitats i el mateix reconeixement.

Per un futur lliure de violència, desigualtats i opressió.

SEGUIM REIVINDICANT EL 8 DE MARÇ!